

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 47/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť E. V., bytom R. S., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., vo veci porušenia jej základného práva na inú právnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote z 2. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 910/04 a takto

rozhodol:

Sťažnosť E. V. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2005 doručená sťažnosť E. V., bytom R. S., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia jej základného práva na inú právnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote (ďalej len „okresná prokuratúra“) z 2. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 910/04.

Sťažovateľka svoju sťažnosť odôvodnila tým, že napadnutým uznesením okresnej prokuratúry došlo k zamietnutiu jej sťažnosti proti uzneseniu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rimavskej Sobote (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) sp. zn. ČVS: ORP-2581/1-OSV-RS-2004 o prerušení trestného stíhania pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona. Podľa sťažovateľky tým bolo porušené jej základné právo na inú právnu ochranu, pretože dôvodom odmietnutia bolo to, že sťažnosť podala neoprávnená osoba, hoci sťažovateľka je vo veci poškodená.

Sťažovateľka navrhla vysloviť porušenie označeného základného práva, zrušiť napadnuté uznesenie, vrátiť vec okresnej prokuratúre, zakázať jej pokračovať v porušovaní základného práva a zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie 99 999 Sk.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa uvedeného zákonného ustanovenia, podľa ktorého sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako

aj sťažnosti zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „podávateľ podnetu“), ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 35 ods. 1 tohto zákona pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Tieto oprávnenia (aj povinnosť preveriť podnet) prokurátora sa v celom rozsahu vzťahujú aj na prípad sťažovateľky, ktorá v sťažnosti podanej ústavnému súdu ani netvrdila, že by požiadala podnetom nadriadenú prokuratúru o preskúmanie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry v spojitosti s uznesením okresného riaditeľstva o prerušení trestného stíhania v jej veci. V tejto spojitosti treba uviesť, že podľa § 173 ods. 3 Trestného poriadku pred prerušením trestného stíhania treba urobiť všetko, čo je potrebné na zabezpečenie úspešného vykonania trestného stíhania. Ak už nie je dôvod na prerušenie, v trestnom stíhaní sa pokračuje. Aj z tohto ustanovenia vyplýva, že sa v celom rozsahu môže uplatniť pôsobnosť nadriadeného prokurátora a napokon aj prerušenie trestného stíhania nie je konečným rozhodnutím, pretože toto uznesenie nebráni pokračovať v trestnom stíhaní, ak pominú dôvody na jeho prerušenie.

Sťažovateľka tvrdí, že jej základné právo na inú právnu ochranu bolo porušené prerušením trestného stíhania. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti preto ústavný súd skúmal, či súčasťou tohto základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo na neprerušenie trestného stíhania, ak sú na jeho prerušenie zákonom uznané dôvody.

Zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku nemožno vyvodiť subjektívne právo osoby, ktorá podala trestné oznámenie, na to, aby sa trestné konanie neprerušilo, ak sú na jeho prerušenie zákonom ustanovené dôvody. Aj keď podľa § 2 ods. 3 Trestného poriadku je prokurátor povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel, posúdenie otázky, či sú splnené zákonné podmienky na začatie a prerušenie trestného stíhania v konkrétnej veci, je plne v právomoci orgánov činných v trestnom konaní (policajných orgánov, vyšetrovateľov, prokurátorov). Osobe, ktorá podala trestné oznámenie, nielenže nevzniká právo na začatie trestného stíhania, ale ani právo na to, aby sa trestné stíhanie neprerušovalo, ak nastanú dôvody na takýto procesný úkon (jeho prerušenie) orgánov činných v prípravnom konaní.

Tieto východiská viedli ústavný súd aj k záveru o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd zastáva názor, že sťažnosť v tejto veci je neprípustná, pretože sťažovateľka nielenže nevyužila všetky zákonom dovolené právne prostriedky na preverenie zákonnosti uznesenia okresnej prokuratúry, ale nepreukázala ani to, že by priamo alebo nepriamo prispela k tomu, aby dôvody, pre ktoré bolo trestné stíhanie prerušené, pominuli a aby bolo možné v ňom pokračovať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky pre jej neprípustnosť a zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Odmietnutie sťažnosti už po predbežnom prerokovaní má za následok, že ústavný súd neskúmal už ďalšie nároky sťažovateľky na ochranu označeného základného práva na inú právnu ochranu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2005